

Jeg skal høre Venstres ordfører: Er det ikke sådan, at hvis man gennemfører det her, så er det et helt klart forligsbud? Og er det ikke sådan, at den tidligere regering faktisk to gange, måske oven i købet tre, men de to gange har jeg i hvert fald siddet i Folketinget, har respekteret det? Den ene gang var i forbindelse med spørgsmålet om fripladsgrænser i SFO, som vi havde et flertal for i det daværende Folketing, men hvor Venstre og Kristeligt Folkeparti gjorde ophævelser, og hvor man kunne sige, at det jo i og for sig var lige på grænsen.

Den anden gang var helt klokkeklart omkring helhedsskolen, hvor Venstre jo i lang, lang tid ikke ville med, indtil de blev gjort opmærksom på det af deres bagland, men hvor Kristeligt Folkeparti så ikke ville være med. Her sagde vi så: O.k., vi er i forligskredsen, vi forhandler, vi laver det om til it-penge i stedet for.

Er det ikke sådan, at her respekterede den tidligere regering det, og er det ikke sådan, at da man selv fremsatte det her forslag sidste gang, måtte man respektere, at man ikke kunne stemme for sit eget forslag, for så var det et klokkeklart forligsbud?

Agter man at gennemføre dette her forslag, så er det vel et klokkeklart forligsbud. Det vil jeg gerne bede fru Gitte Lillelund Bech bekræfte.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Til fru Pernille Rosenkrantz-Theil med hensyn til, om det, hvis man fjernede tilskuddet til folkeskolen, men alligevel krævede, at der skulle være en folkeskole, fuldstændig svarer til det, det drejer sig om her: Det, der er forskellen, er, hvad vi kræver i lovgivningen. Og lige netop det her lovforslag lægger faktisk op til, at man rent lovgivningsmæssigt indskrænker, hvad kommunerne er forpligtet til at tilbyde af modersmålsundervisning, således at kommunerne alene er forpligtede til at tilbyde modersmålsundervisning i henhold til EU-direktivet fra 1977 om EU og EØS, de vandrende arbejdstagere.

Og så er mit svar til fru Anne Baastrup med hensyn til de vandrende arbejdstagere: I 1977 var jeg ikke voldsomt gammel, derfor fulgte jeg ikke debatten dengang, men sådan som jeg er orienteret, bygger EU-direktivet jo på, at man har en forventning om, at de vandrende arbejdstagere vandrer hjem igen, og derfor er det naturligt, at deres børn skal kunne stimuleres til at tale sproget.

Og endelig vil jeg til fru Anne Baastrup sige med hensyn til anden form for læseundervisning til de tosprogede: Jeg synes, det er meget interessant, at lige netop det resultat, som fru Anne Baastrup nævner, ikke er det, jeg refererer til, når jeg refererer til Jørgen Christian Niensens rapporter fra 1997-1998. Men lige netop i forbindelse med det, fru Anne Baastrup nævner, synes jeg jo, det er værd at bemærke, at det er meget få af de tosprogede børn, der kommer til specialundervisning.

Det her med at understøtte de tosprogede børns læseevner på en anden måde, end man understøtter dansksprogede børns læseevner, kunne da være interessant at se på. Men jeg synes da så også, det er tankevækkende, at man sender de tosprogede børn til modersmålsundervisning eller opfordrer dem til at gå til det, frem for at man sender dem til specialundervisning. Der er faktisk en meget lille del af de tosprogede børn, der går til specialundervisning. Det synes jeg kunne være interessant at gå ind og kigge på.

Og fru Pernille Rosenkrantz-Theil: Nu vil jeg godt prøve at komme ind på det med, om modersmålsundervisning hæmmer indlæringen. Jeg har ikke kendskab til, at det hæmmer indlæringen, men det er også derfor, vi siger, at kommunerne kan have frihed til at vælge, hvad de faktisk vil gøre.

Hvis det var sådan, at jeg mente, det hæmmede indlæringen, så skulle jeg jo stille et forslag om, at man afskaffede modersmålsundervisning. Det er jo lige præcis det forslag, vi ikke har stillet fra Venstres og Konservatives side.

KL 10.30

Med hensyn til, om det fremmer ens identitetsfølelse, har jeg da en formodning om, at hvis det er modersmålet og det sprog, man taler i hjemmet, er forældrene med til at opbygge den identitetsfølelse og den kulturelle baggrund, der er behov for. Derfor mener jeg faktisk, at det er dækket ind på den måde.

Og så nåede jeg desværre ikke at svare hr. Carsten Hansen.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Det, der ligger i kriterierne for, at man har et forlig og man holder et forlig, er, at man ikke går uden om forligskredsen for at få vedtaget noget, som forligskredsen ikke er enig i. Man må godt fremsætte et forslag, hvor man så også udtrykkeligt gør opmærksom på, at man er klar over, at